

**και τη Δευτέρα στο δρόμο για τις ανάγκες,
τα δικαιώματα και τις επιθυμίες μας**

Γράφει ο **Αλέξανδρος Παπασπυρίδης**

Παρατηρώντας την υστερία όσων είναι με το ναι και συγχρόνως μαθαίνοντας ότι τα αφεντικά σε μεγάλες κερδοφόρες εταιρείες έκαναν στάση πληρωμών, και απειλούν τους εργαζόμενους πιέζοντας τους για ψηφίσουν ΝΑΙ, θέλω να καταθέσω με πολύ ψυχραιμία τα παρακάτω απευθυνόμενος στον κόσμο του ΝΑΙ:

1.Είναι πολύ ευχάριστο που νιώθετε και εσείς φόβο, δεν το λέω από κακία, αλλά για να μπορούμε να καταλαβαινόμαστε στο τι ένιωσε η πλειοψηφία των Ελλήνων 5 χρόνια που δε μιλούσατε. Και επειδή δεν σας είδα ποτέ σε απολύσεις ιδιωτικών υπαλλήλων να τους υποστηρίζετε (αν και τώρα σκούζετε για το μέλλον τους, λες και κάνατε τίποτα τόσα χρόνια για την υπεράσπιση τους) και ούτε σας είδα ποτέ χαράματα να παλεύετε για να σωθεί κάποιος σπίτι φτωχών, νομίζω ότι αξίζει να:

Ρωτήστε για:

τα εκατομμύρια απολυμένων,

για τις ουρές στον ΟΑΕΔ για ένα μεροκάματο μετά από δεκαετίες δουλειάς ή μετά από 4 πτυχία,

για τα ξύλα ζούγκλας στις ουρές του ΙΚΑ για να βρεθούν τα κλεμμένα από τον εργοδότη ένσημα σου και να την πληρώνει ο εργαζόμενος,

για τις δίκες όσων σήκωσαν το κεφάλι στην εργοδοσία,

για τους τρελαμένους πενηντάρηδες από τα χρέη,

για τους γέρους που νιώθουν σκουπίδια και να κλαίνε μετά από 60 χρόνια δουλειάς γιατί τους έκοψαν το ρεύμα,

για τους χρυσαυγίτες που ήθελαν να σπείρουν τον τρόμο των αφεντικών,

για τα στέκια των μεταναστών της κρίσης στις μητροπόλεις του βορρά,
για τα συσσίτια της αξιοπρέπειας στις εργατικές λέσχες και στις προσπάθειες αλληλεγγύης,
για τη χαρά μόλις ένα σπίτι σώνονταν από πλειστηριασμό από τα κοράκια,
για τις λίγες συλλογικές στιγμές αξιοπρέπειας και ελπίδας μέσα από τον αγώνα,
για τη συγκίνηση όταν μία έγκυος απολυμένη έπαιρνε αυτά που της χρώσταγαν αφού την
απέλυσαν και την τραπούκισαν,
για τα γλέντια χωρίς ελπίδα.

Ρωτήστε για να καταλάβετε ότι έχουμε πόλεμο. Ναι, πόλεμο έχουμε, πόλεμο, μεταξύ της
τρόικας και των λαών, μεταξύ των φτωχών και των πλουσίων, μεταξύ αυτών που θέλουν να
την παλέψουν συλλογικά και αυτών που πιστεύουν ότι μπορούν να τη γλυτώσουν μόνοι τους
ακόμα και αν γύρω τους διαλύονται τα πάντα.

Ο πάπας των χρηματιστών και των τοκογλύφων Μπάφετ είπε ότι έχουμε παγκόσμιο πόλεμο
και τον κερδίζει η τάξη του (κεφάλαιο), αλλά όσο κρατάει ο πόλεμος υπάρχει και η
πιθανότητα να κερδίσουν οι ινδιάνοι (εμείς)

2.Και μία πρόβλεψη, και να βγει το ναι, και να πέσει η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που τόσο θέλετε (με
τα τόσα της προβλήματα, τη λάθος στρατηγική της, με τις συμφωνίες με το βαθύ κράτος
και το κεφάλαιο μήπως και σωθεί, την αναποφασιστικότητα της και τη μη παρέμβαση της
υπέρ των φτωχών) δυστυχώς η κρίση είναι εδώ και οξύνεται, εδώ είναι και οι υπέροχες
(λίγες αναιμικές, λάθος πολλές φορές) προσπάθειες των ανθρώπων της αριστεράς και του
κινήματος του κόσμου της εργασίας για ένα πιο δίκαιο κόσμο, για μία συλλογική ελπίδα,
συνεπώς το ποτάμι δε γυρίζει πίσω, ο πάγος χαράχτηκε ο δρόμος άνοιξε, μόνο πιο αριστερά
και ριζοσπαστικά έχει από εδώ και πέρα...

Ότι και να συμβεί από εδώ και πέρα

με περηφάνια για την τάξη μας θα ρίξουμε κόκκινο ΟΧΙ στην κάλπη την Κυριακή, τη Δευτέρα
θα είμαστε στο δρόμο. Ήρθε η ώρα για τους φτωχούς να πάρουν τα όπλα τους να φτιάξουν
το λεύτερο στρατό τους.